

Sygn. akt III Ca 1131/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego - Subfunduszu KI 1 w W.

przeciwko K. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 745/13

I) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

1) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 23 726,42 zł (dwadzieścia trzy tysiące siedemset dwadzieścia sześć złotych i czterdzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 czerwca 2013 r.,**

2) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 731,05 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści jeden złotych i pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,**

II) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 387 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1131/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko K. G. o zapłatę kwoty 23.726,42 zł z umownymi odsetkami zmiennymi stanowiącymi czterokrotności stopy lombardowej od kwoty 10.001,63 zł oraz odsetkami ustawowymi w pozostałym zakresie. Żądanie swoje powód wywodził z umowy przelewu, na podstawie której nabył od (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność przeciwko K. G. wynikającą z umowy kredytu z dnia 26 lipca 2007r. (nr umowy (...)). Bank wypowiedział umowę kredytu, a następnie przelał wierzytelność na rzecz

powoda. Do pozwu dołączono umowę przelewu, umowę kredytu, zawiadomienie o przelewie, wezwanie do zapłaty i postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej z wniosku wierzyciela (...) Banku S.A. w K..

Pozwana nie wdała się w spór.

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił powództwo.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że pozwana K. G. zawarła umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. dnia 26 lipca 2007r. Powód zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. w dniu 8 marca 2012r. umowę o przelew wierzytelności, na podstawie której nabył od banku wierzytelności. Przedmiotem umowy była sprzedaż „portfela wierzytelności” z tytułu zawartych umów kredytu oraz umów pożyczki wraz ze związanymi z nimi ustanowionymi i niezrealizowanymi zabezpieczeniami w stosunku do osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, szczegółowo określonych w załączniku nr 1 do umowy, zgodnie z §2 umowy. Załącznik wskazujący dane osobowe dłużników miał być przekazany po uiszczeniu ceny nabycia. Postanowieniem z dnia 30 maja 2011r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku R. P. (Km 134/10) uznał egzekucję z wniosku (...) Banku S.A. w K. przeciwko pozwanej w całości za bezskuteczną.

Sąd Rejonowy uznał, że żądanie pozwu nie mogło być uwzględnione, ponieważ umowa przelewu była ogólna nie wskazywała jakie wierzytelności zostały warunkowo przelane na powoda, a jedynie wskazywała, że wierzytelności te będzie precyzował załącznik numer 1 do umowy, zaś dołączony przez powoda wydruk (k.27-29) nie stanowi załącznika numer 1, ponieważ nie został poświadczony przez cedenta, a stanowił tylko wydruk komputerowy, zaś z załącznika nie wynika, że powód nabył tę wierzytelność przeciwko K. G., a przelew wierzytelności musi indywidualizować wierzytelność. Załącznik powinien być sporządzony przez cedenta, który powinien sprecyzować jego treść, co chroniłoby pozwaną przed podwójnym zaplaceniem tego samego długu. Sąd Rejonowy uznał, że nie zostało wykazane, że powód skutecznie nabył przeciwko pozwanej konkretną wierzytelność na podstawie umowy przelewu, ponadto nie zostało wykazane, że wierzytelność w ogóle powstała, gdyż powód nie dołączył dowodów nadania wezwania do zapłaty na pocztę ani potwierdzenia ich odbioru.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c., które miało istotny wpływ na wydane rozstrzygnięcie poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że powód nie wykazał, iż posiada w sprawie legitymację procesową czynną, nie wykazał bowiem faktu nabycia wierzytelności dochodzonej pozwem pomimo przedłożenia umowy cesji z dnia 8 marca 2012 r. wraz załącznikiem 1, dokumentacji bankowej przekazaną przez poprzedniego wierzyciela, a dokumenty te nie zostały zakwestionowane przez pozwaną; a także naruszenie art. 339 § 2 k.p.c. poprzez uznanie, że złożony przez powoda załącznik do umowy cesji nie identyfikuje wierzytelności wobec pozwanej, podczas gdy powód nie wykazywał roszczenia w związku z całkowitą biernością pozwanego, a z brzmienia wskazanego przepisu wynika, iż wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo jest możliwe jedynie w sytuacji, gdy przytoczone przez powoda twierdzenia budzą uzasadnione wątpliwości. Przy tak postawionych zarzutach powód wniósł o zmianę powyższego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 23.726,42 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest zasadna i dlatego zasługiwała na uwzględnienie.

Wprawdzie większość ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa i zasługuje na aprobatę, jednak niezbędna jest ich korekta, która w konsekwencji musiała prowadzić do odmiennych wniosków w zakresie wykazania przez powoda zasadności roszczenia.

Zarzuty podniesione w apelacji przez powoda należy uznać za zasadne, albowiem wykazał on nabycie dochodzonej pozewem wierzytelności przedkładając: umowę cesji wierzytelności z dnia 8 marca 2012 r. która określa, iż przedmiotem cesji są wierzytelności z tytułu zawartych umów kredytowych i umów pożyczek szczegółowo wskazanych w załączniku 1 do umowy, podpisany i poświadczony przez profesjonalnego pełnomocnika odpis tego załącznika, na którym widnieje sprecyzowana i jasno określona wierzytelność wobec pozwanej K. G. w wysokości 20.892,54 zł na marzec 2012 r., a także zawiadomienie o przelewie z dnia 8 marca 2012 r. skierowane przez cedenta do pozwanej /k. 40/. Podkreślić należy, iż szeroki zakres umowy cesji wynikający już z samej wartości przelanych wierzytelności uzasadniał odesłanie do załącznika umowy zamiast wyszczególnienia wierzytelności w tekście samej umowy. Zbieżność danych określonych w załączniku nr 1 z danymi zawartymi w przedstawionych dokumentach – umowie kredytu konsumpcyjnego gotówkowego, oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, zawiadomieniu o przelewie /k. 40/, wezwaniu do zapłaty, postanowieniu komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – nie rodzi wątpliwości co do objęcia umową przelewu wierzytelności dochodzonej pozewem. Brak dowodu doręczenia pozwanej informacji o dokonanej cesji nie podważa zasadności roszczenia, co więcej pozwana w żaden sposób nie zaprzeczyła, że taką informację otrzymała od cedenta, a przecież osobiście odebrała pozew wraz z załącznikami – zasadne jest więc twierdzenie, że do przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej doszło.

Oczywistym jest, że zawiadomienie skierowane do pozwanej przez cedenta mogło mieć znaczenie w razie spełnienia przez pozwaną świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela. Stosownie bowiem do art. 512 k.c., dopóki zbywca nie zawiadomi dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Pozwana zaś o przelewie wiedziała co najmniej od dnia doręczenia jej pozwu i nie kwestionowała tej okoliczności w żaden sposób. Co więcej pozwana nie kwestionowała także wysokości jej zobowiązania, a w toku postępowania pozostaje całkowicie bierna. Jednocześnie umowa przelewu nie musi być sporządzona na piśmie.

Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że nie było zasadnych przyczyn, które mogłyby zrodzić uzasadnione wątpliwości co do twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych, albo że zostały przytoczone w celu obejścia prawa (por. art. 339 § 2 k.p.c.). Cedent bowiem miał prawo dokonać przelewu wierzytelności i nie miał obowiązku uzyskiwania w tym zakresie zgody dłużniczki, zaś dokumenty dołączone do pozwu świadczą o tym, że wierzytelność wobec pozwanej pierwotnie przysługiwała cedentowi, a następnie została przelana na powoda.

Sąd Rejonowy bezzasadnie uznał, że sporna wierzytelność w ogóle nie powstała, ani nie została wykazana co do wysokości, albowiem powód przedłożył zarówno umowę kredytu konsumpcyjnego zawartą przez pozwaną, jak i jej oświadczenie o poddaniu się egzekucji co do kwoty 20.390,82 zł wynikającej ze wskazanej umowy kredytu, a pozwana w toku postępowania nie zakwestionowała istnienia, jak i wysokości długu. Nie jest też tak, że wydruk na kartach 27 – 29 nie stanowi załącznika nr 1 do umowy, albowiem jest on takim załącznikiem – co wynika z dołączenia go do umowy, z jego nagłówku oraz poświadczenia tego dokumenty przez pełnomocnika jako stanowiącego załącznik do umowy – zaś jedynie wydruk komputerowy z rozbiciem poszczególnych kwot wierzytelności jest na karcie 26 akt i ten wydruk nie został w ogóle podpisany, jest tylko potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda. Pozwana natomiast nie kwestionowała treści umowy kredytowej z dnia 26 lipca 2007r. ani zakresu kwotowego wynikającego z tej umowy, wobec czego Sąd Rejonowy nieprawidłowo uznał niewykazanie przez powoda wysokości swojego roszczenia.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe w brzmieniu obowiązującym w chwili zawarcia umowy kredytu kredytobiorca ma obowiązek spłaty kredytu.

W rezultacie Sąd Okręgowy uznał, iż wyrok Sądu Rejonowego w dotychczasowej postaci nie mógł się ostać, a apelacja powoda okazała się zasadna w świetle powyższych ustaleń i w oparciu o art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe w związku z art. 509 § 1 i 2 k.c. doprowadziło to do zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z żądaniem apelującego i to zarówno w zakresie roszczenia głównego, jak i kosztów postępowania, albowiem powód ostatecznie wygrał sprawę i należy mu się zwrot kosztów postępowania (art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmieniono zaskarżony wyrok we wskazanym zakresie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 98 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz 490), obciążając pozwaną jako stronę przegrywającą sprawę w całości kosztami postępowania, na które składają się: opłata od apelacji w wysokości 1.187 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Krystyna Hadryś